

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philosophistæ Seu Excerpta Pauca Ex Multis Libris, Thesibus, Dictatis Theologicis

[S.l.], [ca. 1692]

1691. Trevirenses Jesuitæ in Abbatia S. Maximin sub P. Potier

urn:nbn:de:hbz:466:1-39173

II. PARS nuntiavit quàm hanc, *Peccatum quantumvis rationi graviter repugnans commissum ab invincibiliter ignorante aut (inculpabiliter) non advertente Deum esse aut peccatis offendi, non est mortale. Ut gratia deleat peccatum non requiritur actus retractativus peccati, loquendo de potentia absoluta, quæ & potest illud absque gratia, condonatione intrinseca delere.*

PROFESSOR TREVIRENSIS.

1691.

P. POTIER Jesuita in Abbatia S. Maximini Trevirensis Theologia Magister ibidem, *Theses propugnavit die Sabbati Quatuor Temporum Septembris anni 1691. hoc est, mense decimotertio post promulgatum Alexandri VIII. Papæ Decretum adversum erroneum Peccati Philosophici dogma. Inscribuntur Theses Theologicæ, de Actibus Moralibus & de peccatis in genere, constantque duodecim conclusionibus, quarum hæc prima est.*

I. Actus moralis dicitur ille qui fit cum advertentia rationis ad honestatem vel inhonestatem. Propterea ad moralitatem requiritur libertas & advertentia rationis ad bonitatem & malitiam.

VIII. Peccatum Theologicum est exercitium libertatis contra legem Dei. Malitia qua actus aliquis malus constituitur, non est privatio sive consequens, sive antecedens, sive qualiscumque alia demum, sed est positiva ipsius actus cum lege Dei difformitas.

IX. Non potest committi peccatum Theologicum cum invincibili Dei ignorantia, quamvis peccatum sine Dei notitia contra naturam rationalem admissum displiceat Deo.

XI. Qui peccat præscindendo à gravitate & levitate malitiæ, non admittit nisi peccatum veniale.

Ad

Ad peccatum mortale requiritur plena advertentia II. PARS
ad malitiam gravem aut ad illius periculum, quod
facit qui dubitat.

Ex his perspicuum est Professore istum nomen qui-
dem peccati Philosophici cautè suppressisse, ut discipu-
lis suis fucum faceret; rem verò ipsam infandumque
Philosophi errorum totum retinuisse, spreto Ponti-
ficis Decreto. Nempe definitionem in locum definiti
substituit. Quid enim est peccatum Philosophicum,
nisi quod illè Concl. 9. asserit, Peccatum sine Dei
notitia contra naturam rationalem admissum ac dis-
plicens Deo. Ubi observandum, ipsum quidem asse-
rere quod non potest committi peccatum Theolo-
gicum cum invincibili Dei ignorantia; at cum conti-
nuò addit: quamvis peccatum sine Dei notitia con-
tra naturam rationalem commissum displiceat Deo;
jam non de invincibili ignorantia, sed de simplici & ab-
soluta privatione notitia Dei sermonem habet: quam-
obrem manifestum est ab ipso admitti peccata purè
Philosophica in iis, qui Deum ignorant, sive vinci-
bili ignorantia, sive invincibili; id est, actus discon-
venientes naturæ rationali & rectæ rationi, sed qui
non sint formales effensa Dei, neque peccata morta-
lia, dissolventia amicitiam Dei, aut pena eterna me-
ritoria. Ad peccatum enim mortale requiritur plena
advertentia ad malitiam gravem aut ad illius peri-
culum, ut disertis verbis scribit Conclus. XI. quæ
profecto advertentia longè ab illo abest qui Deum
ignorat ejusque legem. Ut ut enim advertat ad ma-
litiam & gravitatem Philosophicam, seu naturæ
rationali disconvenientem; at nequaquam ad Theo-
logicam potest advertere, quippe que ex notitia Dei
ejusque legis oriatur.

En at sponte & data opera ipsissimam doctrinam

II. PARS in *Thesi Divionensi* proscriptam Pontificio Decreto amplexus est Professor Trevirensis. Imò verò doctrinam Divionensi ac ipso Philosophismo deteriorem docet in his Conclusionis XI. verbis: Qui peccat præscindendo à gravitate & levitate malitiæ non admittit nisi peccatum veniale: quot enim quantaque peccata etiam in fidelibus peccati mortalis expertia, atque adeò ab eterno supplicio immunia ex isto principio judicanda sint quisque facile intelligit. Prout enim pessimi quique enormioribus criminibus magis assuefacti fuerint atque obdurati; ita facilius dum peccant à gravitate vel levitate malitiæ præscindere soliti sunt: cum etiam maxima quaque flagitia admittere ludus per sepe illis videatur, & iniquitatem ut aquam bibant.

COLLEGIUM LOVANIENSE.

1585.

Non vanum fuit Theologorum Lovaniensium in censura præfatione præsagium de Hamelio Jesuita S. Theologia Professore ejusque Sociis dum à sæculo circiter Molinismum, rem novam, in Belgium inferebant: cum de Christianorum moribus, aiunt Lovanienses, optimè sitis hætenus promeriti, non parum veremur, ne, si in suscepta semel doctrina perseveretis, ejus contagio plurimum sitis obfuturi, & qui bonæ vitæ multum ædificastis in Christo, dogmatis jam hujus magisterio plerosque magis vobis credulos in ruinam, quod absit, exitiumque præcipitetis. Etenim eo ipso tempore Hamelius præter alias laxitates simul cum Molinismo Philosophismum invexit, ut manifestum reddunt manuscripta quæ dictavit in I. 2. à die 13. Novembris 1585. usque ad 5. Augusti 1587. ubi *Quest.* 72. art. 5. Tractatus de distinctione